

DE STANDAARD
25. 10. 2004

WAARDE REDACTIE

MINDERHEDEN

Met zijn commentaar dat het „door Vlaanderen zo verfoeide minderhedenverdrag” bespreekbaar moet zijn, plaatst *De Standaard* zich buiten de in Vlaanderen heersende mening (*DS 22 oktober*).

Zowel de huidige als de vorige Vlaamse regering, daarin gesteund door het Vlaamse Parlement en de Vlaamse publieke opinie, wijzen de ratificatie van het minderhedenverdrag af.

En dat heeft zijn redenen: het minderhedenverdrag is gemaakt na de val van het IJzeren Gordijn, ter bescherming van bevolkingsgroepen in (voornamelijk) Oost-Europa. Bevolkingsgroepen weliswaar, die van oudsher in een regio gevestigd waren, maar in een staat terecht gekomen zijn waar hun taal en cultuur onderdrukt worden. Franstaligen die er vrij voor kiezen om in Vlaanderen te komen wonen, kunnen in geen geval als „minderheid” beschouwd worden. En precies daar knelt het schoentje.

Een extensieve (en kennelijk in de aanvang niet bedoelde) interpretatie van het begrip minderheid leidt ertoe dat de Franstaligen in heel Vlaanderen als „minderheid” in de zin van het verdrag worden beschouwd. Die extensieve interpretatie is zo gek als maar wezen kan. Het erge is dat die interpretatie binnen de Raad van Europa lijkt gevolgd te worden, en dat zelfs een restrictieve interpretatie op Belgisch niveau, later door internationale rechtbanken onderuit gehaald zou kunnen worden.

Een ander punt is dat het verdrag de rechten van die minderheden op vlak van onderwijs, cultuur en administratie vrij ruim interpreteert. Ratificatie van het verdrag zou dus grote delen van Vlaanderen — zo niet heel Vlaanderen — met faciliteiten opzadelen en het hele Belgische systeem op de helling zetten.

Met zijn resolute weigering het verdrag te ratificeren, bevindt Vlaanderen zich overigens in goed gezelschap.

Nederland en Frankrijk zijn evenmin van plan om te gaan ratificeren. Nederland omdat immigranten van de tweede of derde generatie hun rechten zouden kunnen opeisen. Frankrijk omdat die echte, van oudsher gevestigde minderheden (zoals de Duitstaligen in Elzas-Lotharingen, of Vlamingen in Frans-Vlaanderen) dat zouden kunnen doen.

Eigenaardig dat *De Standaard* zich als spreekbuis opstelt van de Fransdolle pleitbezorgers van de ratificatie. Heeft de ervaring met de zes faciliteitengemeenten rond Brussel ons nog niet genoeg geleerd?

Luc Déconinck voorzitter van het Halle-Vilvoorde Komitee